

سرود آریایی میهنم

سرزمین ناز من ای آریایی میهنم
گشته‌ام دور از تو و نالان شبهای دراز
سخت میسوزم چو پروانه زسوز تو از انگ
چنگ پیگانه فرو گردیده بر آن پیکرت
ان زمین و آن هوا ان کوه و آن دشت
بارها بر تو ستم رفته تو تنها مانده‌ای
در تو زاییده شده بر تو سرافرازی کنم
ای که پرورده شده در تو همه جان و تنم
وہ چه آمد بر سران آریایی میهنم
مهر تو با شیر کرده در وجودم مادرم
میمکد خون تو را وہ کہ چه آمد بر سرم
سر بسر در یاد من باشد نفس بر هر دمم
داده شد جان در رهت نازم پسر هم میهنم
از خدا خواهم شوی پاک از وجود دشمنم

سروده بانو منیر حجت